

Tak co, ty sráči?
Poznal bys, že mám své dny?

Hovno
bys poznal.

billboard / 4/14/

Autor koláže: Pan B.

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 28. 9. 2016, číslo 249, online archiv: najezd.wz.cz

28.9. 8.9. Václav, Václava

Přejeme vše nejlepší!
Dnes slavíme Václava,
co furt na stát nadává.
Je tu také Václava -
anarchije zástava.

7.-9. 10. se koná 8. Milkovické hu- dební soustředění

Akce věnovaná muzikantům pro muzikanty
DIY hudební workshop, kde je možné:
- jamovat až do odpadnutí,
- nahrávat si písně po stopách,
- nahrát si soundtrack k donesenému videu,

básníci, hudebníci, zpěváci, bubeníci vítáni

Podmínka účasti: NAHRÁT SI NAHRÁVKU

Vybavení na místě: PA systém, 1-2 basová
komba, 2x bicí, 2-4 mikrofony. Nahrávání až
do 15 stop + zvukař.

Nástroje prosím vezmě s sebou, pokud si
můžete vzít vlastní kytarové kombo bude to
jen lépe.

Spacáky s sebou a jídlo taky. I přesto, že tu
nějaké deky jsou a jídlo také.

Občerstvení zajistíme podle zájmu - když tak
bude hodně braniků, vína nebo sud apod.

NICMÉNĚ NEJENOM CHLASTEM ŽIV JEST MUZIKANT !!!

JAKÉ SI TO UDĚLÁME, TAKOVÉ TO MÁME.

Kontakt: Krtek, FB, najezd@gmail.com

Dobrý den Vám všem. Skončili nám prázdniny,
blíží se nám nová sezóna a krátí čas, tak se znovu
obracím na Vás všechny, a i na vaše známé a ka-
marády.

Divadlo Bohém znovu vypisuje konkurz na ob-
sazení svých her. Nezáleží na tom, jaké máte he-
recké zkušenosti, ale na chuti a zápalu.

Zkoušky jsou každé úterý od 18:00 a čtvrtek od
19:00

Adresa : Zvonařova 6, Praha 3 - Žižkov

Telefon : +420731621128 ,

E-mail : d.bohem@centrum.cz

PŘIJĎTE, BUDEME SE TĚŠIT.

PS: Sdílejte dál.

Tonda

Fikusova stránka

KLEC

Na bidýlku seděli dva mladí krásní Kanárci. Byl to sameček a samička. Byli do sebe čerstvě zamilovaní a hleděli si hluboko do očí. Ovšem, stejně jako u lidí, nejen láskou živ je Kanárek. Proto, když se na sebe dost nakoukali, jali se prohlížet svoji novou klec. Ta stála na skříňce, vedle velké kredence. Byl z ní krásný výhled na prosluněnou kuchyni, do které províval čerstvý vzduch dokořán otevřeným oknem. Dohromady se dali již ve zverimexu, ale tuto krásnou velkou klec dostali přidělenou teprve nedávno. Po hlučném loučení a velmi nepohodlném stěhování si pyšně vykračovali po své nové veliké kleci.

„Podívej se na tu krásu, to úžasné pítko! Vypadá jako křišťálové! No a to krmítko! Hotovej luxus!“ švitořila rozkošně Kanářice.

„Krmítko je plné dobrot! Koukej, támhle! Koupelna s bazénkem na koupání!“

Tak a podobně trylkoval mladý Kanárek. Protože se milovali a byli šťastní, brzy snesla, nyní již paní Kanárková, plné hnízdo vajíček. Klec byla chráněna pevnými, lesknoucími se dráty, které je chránily před dravci. Díky tomu a jejich péči se jim podařilo odchovat všechna mláďata. V kleci bylo veselo, milo a útulno. Po několika letech, kdy už byli starý pán Kanárek se svojí paní dávno mrtví a jejich vyschlá tělíčka byla vystrkána z klece, nastala nenápadně situace úplně jiná. Klec byla přeplněna pěkně vypasenými ptáčky. Zrní a čerstvé vody bylo stále dostatek. Toto a bezpečí klece, jejíž dráty nebyly již lesklé ale rezavé, byli příčinou obezity a množení podle Fibonaccio posloupnosti. Tlustí a namačkaní kanáři se prodírali od pítko ke krmítku a již dávno nebyli šťastni. Na bidýlko si lezli po zádech, protože zapomněli létat. I stalo se, že jeden obtlouštělý mladík, natlačený na rezavé ale pevné mříže, počal přemýšlet. Napadlo ho, že by mohl vystrčit křídlo. Sotva tak učinil, vzpomněl si na pověsti o tom, že uměli kdysi létat. Průvan z otevřeného okna mu povzbudivě načechral pírká. Zatřepotal tedy

křídlem a tuze se mu to zalíbilo. Hned při další příležitosti vystrčil druhé křídlo a třepotal s ním dokud se nemusel posunout. Někteří starší tlustoši a tlustošky to považovali za rebelii a provokaci. Většina si ale myslela, že se zbláznil. On však pokračoval neúnavně dál. Za nějaký ten čásek si začaly tlustošky všimnout jeho štíhlého a svalnatého těla a chtěly náhle být všechny štíhlé. Tak vzniklo první klecfitko. Brzy museli i ostatní uznat, že když zhubnou nějaký ten gram, bude značně snazší se po kleci pohybovat. Stalo se však něco nečekaného. Hned po likvidaci obezity a lenosti pocítili ptáci neznámý krásný pocit. Začali mu říkat svoboda. Netrvalo ani moc dlouho, než jim došlo, že zhubnout nestačí. Euforie byla náhle pryč. Několik zbývajících líných obtlouštělů se usneslo, že zavedou v kleci řád. Po několika rozhovorech se zakladatelem hubnutí, přesvědčili jeho i ostatní o nezbytnosti udělat ze sportu základní vojenskou službu. Naučit všechny mávat křídly podle povelů a tak se osvobodit úplně a odlétnout i s klecí. Nastalo temné období re-kultivace společnosti. Veleli samozřejmě líní tlustoši, protože si tu krásnou cestu za svobodou vymysleli oni. Do čela postavili, již trochu senilního Zakladatele. Naoko se mu klaněli, ale je zájímalo jen jejich pohodlí. Proto to dopadlo tak, jak to dopadlo. Rovnou na zem. Tady se musím vrátit kousek nazpět. Když se líní tlustoši dost nabazili velení a začali se nudit, rozhodli jednohlasně, že mužstvo je již dosti vycvičené a zfanatizované. Dali tedy rozkaz k odletu. Jak již jsem dříve podotkl, nedopadlo to dobře. Klec pouze poskočila a dopadla na hranu skříňky a zahoupala se. Všichni se samozřejmě rozběhli podívat, kam až klec doletěla. Ta se pod jejich vahou převážila a zřítěla se k zemi. Dopadla na střechu a rozlétla se na všechny světové strany. Poděšení ptáci zapomněli, že neumějí létat a vznesli se do vzduchu. Ti nejdravější dospěli až k nejvyšším postům na kredenci, ale většina se vrátila na skříňku, kde teď už nebyla klec. Všeci poděšeně pípali a nevěděli, co si počít s nově nabitou svobodou. A okno bylo stále dokořán.

Detailova stránka

Prázdná noc

Kdo mi mozek vyndal
nebo pořád vypadává sám
v lebce místo mozku randál
z nejsladších krás

to co se mi tam usídlilo
jakoby mě navždy uspává
tiché a prázdné je toto dílo
jakoby dar nedar

i když prázdná musí myslet
lebka moje protivná
čas se válí na podlaze
ve svém zmatku nestihá

vložit do těla a polykat
a tak pořád dokola
využit a vstřebat
vyloučit a vrátit do těla

nemá konce začátek
nemá začátek konce
bída smysl v řád se stane
.....dokonce

tak proč mi mozek stále vyndává
nesmrtelná vroucí příšera
pak mi s chutí v úsměv zamává
já jak stín v šeru, ona zůstává

tisíckrát jsem přečkal tuto noc
co k chuti a snům srdce nepřeje
myšlenky s časem na zem ulehaje
jakoby úsvit už nepřišel-neexistuje

nekonečná noc a únava trvá
v zahradě oplocené rozkoše
ovšem ráno světlo na zem zas přijde
ale je či není já nepoznávaje

je smyslem či chce jím jen býti
když život mít tak ho žítí
noc co noc uléhati
konečně usnout, ráno vstát a jít zas dál

nebo je světlo soumrak žití
má-li to světlo konec býti
ještě nechci prosím, jsem mlád
je-li to tak, chci být opodál
spát vše zaspát, zaspát.

